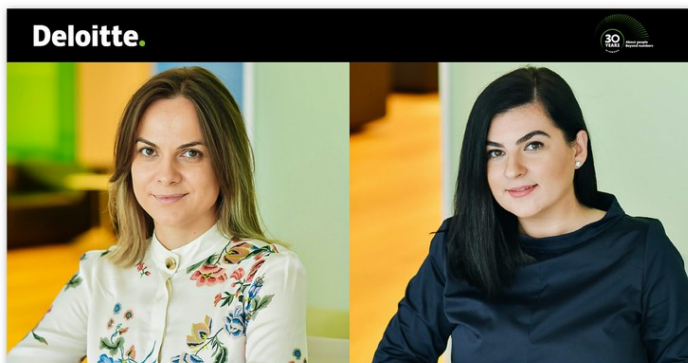

Legea care interzice practicile comerciale neloiale limiteaza autofacturarea. Cum sunt afectați comercianții?

*Legea ce reglementeaza relațiile comerciale dintre furnizorii și cumparatorii de produse alimentare și agricole, adoptata recent, interzice practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar. Aceasta are drept scop implementarea unui mecanism de protecție a furnizorilor în fața cumparatorilor care au o putere de negociere mai mare. Dincolo de aspectele pozitive, legea conține o prevedere importanta care contravine prevederilor Codului Fiscal, și anume **interzice cumparatorului sa utilizeze autofacturarea pentru astfel de produse, cu anumite excepții.***

Autofacturarea este folosita pe scara larga de comercianții care au în portofoliu sute sau chiar mii de furnizori, astfel ca limitarea utilizarii acestui mecanism va îngreuna cu siguranța partea administrativa a acestor contracte, ridicând multiple probleme practice.

Concret, noua lege se refera la articolul 320 din Codul Fiscal, care reglementeaza situațiile în care poate fi emisa autofactura, **respectiv doar în relația cu furnizori care nu sunt stabiliți sau nu sunt considerați a fi stabiliți în România ori pentru operațiuni precum achizițiile intracomunitare.** Astfel, cumparatorii pot sa emita autofactura pentru marfurile achiziționate și avansurile platite doar pe relații de aceasta natura, în cazul în care aceștia nu se afla în posesia facturii emise de furnizor sau prestator.

De asemenea, în relațiile comerciale menționate, autofacturarea este permisa și în situații în care apare necesitatea ajustarii bazei de impozitare din punctul de vedere al TVA, precum desființarea totala sau parțiala a contractului, cazuri de refuzuri privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate etc., așa cum sunt detaliate în articolul 287 din Codul Fiscal.

Autofacturarea nu este permisa în relația cu furnizorii locali

În cazul tranzacțiilor cu furnizorii locali, noua lege interzice în mod specific aplicarea prevederilor articolului 319 din Codul Fiscal, în baza caruia cumparatorii trebuie sa emita autofactura, în vederea ajustarii valorii taxei deductibile, în cazul în care furnizorul nu emite factura de corecție.

Astfel, în relația cu furnizorii locali, beneficiarul nu va mai putea emite factura de corecție, în situația în care intervine obligativitatea ajustarii TVA, acesta fiind obligat sa aștepte documentul emis de catre furnizor.

În aceste condiții, cumparatorii trebuie sa acorde o atenție sporita înregistrărilor contabile, pentru a se asigura ca declara și/sau înregistreaza în mod corect tranzacțiile și sumele aferente, dar și ca reflecta corespunzator sumele rezultate în urma ajustărilor de TVA.

O alta consecința a noii legi consta în faptul ca **nu vor mai putea fi emise facturi de catre beneficiar în numele și în contul furnizorului sau prestatorului**, facturile emise în cadrul unui astfel de acord având denumirea de autofactura, element obligatoriu menționat de Codul Fiscal.

Interdicția va genera cu siguranța probleme practice, având în vedere ca acest tip de acord este folosit frecvent de comercianții care au în portofoliu un numar mare de furnizori.

În acest context, companiile partenere în tranzacții cu produse alimentare și agricole trebuie sa își analizeze portofoliile și sa gaseasca împreuna soluții permise de noile reglementari pe care sa le parafeze în baza unor acorduri similare, astfel încât sa evite eventualele riscuri de neconformare.